

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ,

Ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α΄. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 19^{ον}. || 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1866.

Σήμερον ἀρχεται ὁ τρίτος τόμος τοῦ μυθιστορήματος Ο ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΣ καὶ προτρέπομεν τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τοὺς τερπομένους ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγνωσμάτων, νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὸ ὠραιότερον τοῦτο μυθιστόρημα. Πωλεῖται δὲ καὶ κατὰ τόμους πρὸς μίαν δραχμὴν ἕκαστος.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΣΚΙΗΝΑΙ

ΤΗΣ

ΦΥΣΕΩΣ.

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

I.

ΑΙ ΑΝΔΕΙΣ.

(Συνέχεια.)

Τὸ ὑψηλὸν ὄροπέδιον τοῦ Κίτο, τοῦ ὁποίου ἡ Πισίγκα, τὸ Κοτοπαξή καὶ ἡ Γουγγουράγγουα σχηματίζουσι τὴν ὑψηλοτέραν ράχιν, εἶναι, ὡς προείπομεν, μία μόνη ἠφαιστεια ἐστία. Τὸ ἐγγεῖον πῦρ ἐκρήγνυται ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ἐνὸς ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν χασμάτων αὐτῶν, τὰ ὁ-

ποῖα συνήθως θεωροῦσιν ὡς χωριστὰ ἠφαιστεια. Ἡ δὲ πρὸ τριῶν αἰῶνων προϊούσα πορεία τοῦ ὑπογείου ἀναβρασμοῦ καὶ ἡ ἐμφάνισις νέων κρατήρων διευθυνομένων ἐκ τῆς ἄρκτου πρὸς τὴν μεσημβρίαν, οἱ σεισμοὶ τῆς γῆς οἱ προξενούντες τόσον τρομερὰς κατατροφὰς ἐνταῦθα, ἐπιμαρτυροῦσι τὴν ὑπαρξιν ὑπογείων συγκοινωνιῶν, ὅχι μόνον μεταξὺ τόπων ἄνευ ἠφαιστειῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ κρατήρων λίαν ἀπομακρυσμένων ἀλλήλων. Οὕτω, τῷ 1797, ὑψηλὴ στήλη καπνοῦ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ ἠφαιστείου τοῦ Πάττο ἐπὶ τρεῖς μῆνας διαρκέσασα ἄνευ διακοπῆς, καὶ ἠφανίσθη κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν λευγῶν ἐκεῖθεν, ὁ τρομερὸς σεισμός εἰς Ῥιομπαμπᾶ, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τεлмаτώδους τινὸς ἐκρήξεως, τῆς ὁποίας ἡ ὕλη εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα πογα, ἐφόνευσε τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα χιλιάδας Ἰνδῶν.

Ὁ σεισμός οὗτος, εἰς τῶν ἰσχυροτέρων ὄσων ἡ φυσικὴ ἱστορία τοῦ πλανήτου ἡμῶν μνημονεύει, δὲν προανηγγέλθη παρ' οὐδενὸς ὑπογείου θορύβου, μόνον, ἐν τέταρτον ἢ εἴκοσι λεπτὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν, παρατεταμένη βροντὴ ὀνομαζομένη ἔτι καὶ γῶν: el gran ruido (ὁ μέγας θό-

ρυβος) διέτρεξε τὸ ἔδαφος τοῦ Κίτο καὶ τῆς Ἰθάβρα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀκουσθῆ μήτε ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς καταστροφῆς, μηδὲ ἐν τοῖς πλησιοχώροις τόποις.

Ἐν τῷ συμβεβηκότι τούτῳ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπενεχθέντων δυστυχημάτων, ὑπάρχουσι γεγονότα χρήζοντα ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ῥιομπαμπᾶ ῤήγματα ἠνοίχθησαν καὶ ἐπανεκλείσθησαν οὕτω ὥστε ἠδύνατο ἄνθρωποι νὰ σωθῶσιν ἐκτείνοντες μόνον τοὺς δύο βραχίονας ἐπὶ τοῦ ἀνοιγοκλείοντος ἐδάφους. Σώματα ἰππέων καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἡμιόνων φορτιγῶν κατεπτώθησαν ὑπὸ τῶν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀνοιχθέντων χασμάτων, ἐνῶ πάλιν ἄλλοι ἐσώθησαν τοῦ κινδύνου ὀπισθοποδῆσαντες. Ἡ ἐπιράνεια τοῦ ἐδάφους διαδοχικῶς ὑψώθη καὶ ἐταπεινώθη ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ταλαντεύσεων, καὶ κατεβίβασεν ἄνθρώπους ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ εὐρισκομένους 4 ἢ 5 μέτρα ὑψηλότερα, ἐπὶ τοῦ χοροῦ τῆς ἐκκλησίας. Μεγάλαι οἰκίαι ἐβυθίσθησαν ἐξ ὀλοκλήρου ἐν τῇ γῆ, καὶ μετὰ τὸσον μικρᾶς βλάβης, ὥστε οἱ κατοικοῦντες αὐτάς, σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς διαφυλαχθέντες, ἠδύνατο νὰ διατρέχωσι τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν, νὰ μεταβαίνωσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς δωματίου εἰς τὸ ἄλλο, ν' ἀνοίγωσι καὶ νὰ κλείωσι τὰς θύρας, νὰ ἀνάπτωσι δάδα, νὰ τρέφωσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων προμηθειῶν καὶ νὰ σκέπτωνται μέσα διασώσεως, μέχρις οὗ μετὰ δύο ἡμέρας ἀπῆλλαξαν αὐτούς. Παράδοξον δὲ μάλιστα εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἐν μέρος ἀξιόλογον τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ Ῥιομπαμπᾶ ἠφάνιζετο οὕτω ἄνευ σχεδὸν καταπτώσεως, ἐπὶ τινος ἄλλου μέρους τῆς πεδιάδος κάθετος δόνησις, δυνάμεις τις διευθυνομένη ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, παράγουσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκρήξεως ὑπονόμου, ἐῤῥιπτε εἰς ἑνὸς χιλιομέτρου ἀ-

πόστασιν, μέχρι λόφου τινὸς ἔχοντας ὕψος ἑκατὸν ποδῶν, τὰ ἠκρωτηριασμένα πτώματα πλήθους κατοίκων, μεμιγμένα μετὰ τῶν ἐρείπιων τῶν κατοικιῶν αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν θλιβερῶν συμφορῶν εἰς ἃς εἶναι ἐκτεθειμένον τὸ ἀνθρώπινον γένος, δὲν εἶναι δυνατὸν, εἰς χῶρον ἀραιῶς κατωχημένον καὶ ὀλιγώτερον χρονικὸν διάστημα, νὰ γίνωσι περισσότερα θύματα ἢ ὅσα ἐκ τῶν συμβαινουσῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους τῶν ἀκολουθουμένων ὑπὸ ῤήμάτων. Δυνάμεθα δὲ ν' ἀποδώσωμεν τὴν αἰτίαν τῆς παραγωγῆς τοῦ πλείστου μέρους τῶν ὀλεθρίων τούτων φαινομένων, κατὰ τὰς Ἄνδεις, εἰς τὰς συμβαινούσας καταπτώσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ὀρέων τούτων ἐκ τῆς ὑποπτώσεως, κατὰ τὰς ὑπωρείας αὐτῶν, καὶ ἣτις εἶναι συνέπεια τῆς ὑψώσεως των· διότι ἡ συνιστώσα τὰς γιγαντώδεις ταύτας κορυφὰς ὕλη δὲν ὑψώθη ἐν καταστάσει οὔσα χυλώδη, ἀλλὰ μετὰ τὴν στερεοποίησιν τῶν βράχων ὡς τὸ Κοτόπαξον, ἢ Ἄντιζάνα καὶ τὸ πλείστον τῶν ἠφαιστειῶν, ἅτινα καλύπτουσι τὰς κορυφὰς τῶν Ἄνδεων, οὕτω καὶ τὸ Κιμβόρασον αὐτὸ εἶναι ἐσχηματισμένον ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως τραχωδικῶν (trachytiques) λειψάνων ἐρριμένων ἀτάκτως.

Ἡ γῆ, ἔχουσα τῶσων αἰῶνων ἠλικίαν, διατηρεῖ εἰσέτι ἐσωτερικὴν τινα δυνάμιν ὑψοῦσαν ὄρη διὰ μέσου τοῦ ὀξυδωμένου φλοιοῦ τῆς (croûte oxydée) ἀνατρέπει χώρας καὶ σείει ὀλόκληρον τὴν ὕλην. Τὰ πλείστα τῶν ὀρέων ἐξεληθόντα ἐκ τοῦ κόλπου τῆς γῆς ἀφήκαν βεβαίως ἐν αὐτῇ μέγιστα κοιλώματα, τὰ ὁποῖα ἐμειναν κενὰ, ἐκτὸς ἂν ἐπληρώθησαν ὑπὸ ὑδάτων ἢ ὑπὸ ἀερίων βευστῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῶν ὑδάτων τούτων διὰ τοῦ ἐγγείου πυρρός· ἔχουσι λοιπὸν ἄδικον πολλοὶ θεωρητικοὶ γεω-

λόγοι λαμβάνοντες τὰ κενὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα φαντάζονται ὡς μακρὰς ὑπογείους στοὰς, ἵνα ἐξηγήσωσι τὴν διάδοσιν εἰς μακρὰς ἀποστάσεις τῶν σεισμῶν τῆς γῆς. Τὰ τὸσον μεγάλα καὶ τὸσον φοδερὰ ταῦτα φαινόμενα εἶναι ἰσχυροὶ κυματισμοὶ ἠχητικοὶ ὡς οἱ διατρέχοντες καὶ ταράσσοντες τὴν ἀτμοσφαιραν, ἀλλ' ἐχειρζόμενοι ἐν τῇ στερεᾷ ὕλῃ τῆς γῆς ὑπὸ τινος οἰαςδῆποτε ὠθήσεως, ἣτις διαδίδεται μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος ὡς ὁ ἤχος ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Δὲν πρέπει τις νὰ ἐκπλαγῆ περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἀναλογιζόμενος ὅτι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἢ ἀπλουστάτη κίνησις ὀχήματός τινος ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, διότι ὅταν τοῦτο διασεῖη τὰ ἐδραιώτερα οἰκοδομήματα καὶ εἰς ἀποστάσεις οὐ μικρᾶς, ὅπως δύναται ἔκαστος νὰ πληροφορηθῇ ἐντὸς τῶν βαθέων λατομείων τῶν κειμένων κατωτέρω τῶν Παρισίων, ἑποῖον ἄρα γε εἶναι τὸ παραγόμενον ἀποτέλεσμα εἰς τὸ βάθος τοῦ γήινου φλοιοῦ ἐκ τῆς καταρρέυσεως πλευρᾶς τινος, ἐκ τῆς καταστροφῆς ὑποστρωμάτων τινος ἢ ἐκ τῆς ὀλοκλήρου καταπτώσεως τοιοῦτου ἀπειρου κοιλώματος ὡς ἐκεῖνου ὅθεν ἐξῆλθον αἱ Ἄνδεις;

(ΟΥΜΒΟΛΛΟΣ, Κόσμος καὶ εἰκόνες τῆς φύσεως, ΓΑΥΛΟΥΣΑΚ καὶ ΜΠΟΥΣΙΚΩΤΑΤ χρονικὰ τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας).

ΑΡ. ΒΑΜΠΑΣ.

ΣΑΪΔΑ

II

II ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΚΑΪΔ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ.

~~~~~

(Συνέχεια).

— Πόσον κεφάλαιον, ἀποφέρει χιλίων διακοσίων φράγκων εισόδημα, εἰς τὸ ἔθνος σας; ἤρρωτησεν ὁ Μαῦρος.

— Εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες φράγκα.

— Δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ πωλήσῃς τὴν κληρονομίαν σου. Θὰ σὲ δώσω ἐγὼ πέντε χιλιάδες τάληρα, διὰ προῖκα τῆς Σαΐδᾶς.

— Ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἦτο πλούσιος, εἶπε θλιβερῶς ἡ νέα Καβύλη, καὶ δὲν εἶνε μεγάλη ταπεινώσις δι' ἐμέ, νὰ εἰσέλθω ὡς ἐπαῖτις, εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου μου;

— Ἐὰν εἴσθε πτωχὴ Σαΐδᾶ, ἐγὼ πρέπει νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην, ἐπανελάβεν ὁ Εὐσέβιος, ἐγὼ πρέπει νὰ ἐπανορθώσω τὰς δυστυχίας, τὰς ὁποίας σᾶς ἐπροξένησαν οἱ συμπατριῶται μου.

— Φεῦ! εἶπεν αὐτῇ, φέρουσα τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς ζώνης τῆς, ἐξ ὄλου τοῦ πλούτου τῆς οἰκογενείας μου δὲν μοι μένει τίποτε...

Ἡ χεῖρ τῆς προσέκρουσε τὴν λαβίδα ἐγγχειριδίου.

— Τίποτε, ἐκτὸς τοῦ ἐγγχειριδίου τούτου, ἐψιθύρισε αὐτῇ, καὶ ἐταράχθη ἰσχυρῶς. Ἐσκέφθη ἐν τῷ ἄμα, τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Ἴσως ὁ Βενι-Νασέρ ἔζη ἀκόμη, καὶ ἠγγύψει ἐπ' αὐτῆς. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς δεσμὸς τὴν συνέδεε μετὰ τῆς οἰκογενείας τῆς, μετὰ τοῦ παρελθόντος τῆς, τῆς θρησκείας τῆς καὶ τῆς φυλῆς τῆς! Ἐὰν ἐμάνθανε τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς πρὸς γάμον οὕτω μισητὸν, δὲν ἤθελε μόνον περιορισθῆν νὰ καταρασθῆ καὶ νὰ ἐκδικηθῆ τὴν ἔνοχον, ἀλλὰ ἤθελε καταδιώξει τὸν Εὐσέβιον φοδερὰ· ἔπειτα δ' ἐσυλλογίζετο διατί ἐῤῥιψε τὸ ἐγγχειρίδιον τοῦτο εἰς αὐτὴν ἢ διὰ νὰ πλήξῃ τὸν ὑπὸ αὐτοῦ ὡς ἄρπαγα θεωρούμενον, ἢ διὰ νὰ αὐτοκτονηθῆ ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖρας τῶν χριστιανῶν;

Ὁ Μαῦρος καὶ ὁ ἀξιωματικὸς, παρτήρησαν τὴν ταρχήν, ὡς καὶ τὴν αἰγνίδιον ὠχρότητα τῆς.

— Τί ἔχετε; Σαΐδᾶ, ἠρώτησε μετὰ ζέσεως ὁ τελευταῖος, διατί νὰ λυπηθῆτε διὰ πλούτη ἀπολεσθέντα ἐνῶ δύνασθε νὰ συμμερισθῆτε τὴν μετρίαν κατάστασιν μου καὶ νὰ ἤμεθα εὐτυχεῖς;

Ἐνῶ ὁ Εὐσέβιος ἔλεγε ταῦτα, ἡ κόρη τοῦ Καΐδ ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς καὶ τῷ εἶπεν:

— Ἐχάρημεν πολὺ ταχέως, φίλε μου! ἐλησμένονσα ἱερὰν εὐχὴν δυναμένην νὰ

στοάν ἵνα ἐκείθεν ἰδῆ τὸν ἥλιον δύνοντα· ἐκάθισεν ἀντικρὺ τῆς εἰκόνας τοῦ Ραούλ, ἀναμιμνησκομένη πόσον ὁ ἀδελφός της ἐκ προαισθήματος ἠγάπα τὸ πρόσωπον τοῦτου, καὶ ἐθαύμαζε τὴν ἐνυπάρχουσαν ὁμοιότητα πρὸς τὴν Γάστωνα. Αἴφνης ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη καὶ θύελλα φοβερὰ ἐπάταξε τὰ γηραιὰ καὶ καταρρέοντα τεῖχη· ἡ χάλαζα ἔδρεε τὰς τεθραυσμένας ὑέλους τῶν παραθύρων καὶ εἰσήρχετο ἐν τῇ στοᾷ. Ἡ Στεφανία χωρὶς φόβου καὶ ἀκουσίως ἀνεμνήσθη τὴν θύελλαν ὅποταν ὁ ἀδελφός της κατέφυγεν ὑπὸ τὸν Ἐρυθρὸν Βράχον· ἀστραπὴ στιγμιαία ἐφώτισε τὸ πρόσωπον τοῦ Ραούλ, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ ἐφάνησαν κινούμενοι ἐν ταῖς κόγχαις των καὶ δάκρυ κατέρρευσεν ἐξ αὐτῶν· ἡ Στεφανία ἐκπλαγεῖσα ἐκ τοῦ φαινομένου τούτου ἐπλησίασεν, ἀλλ' ἡ ἀστραπὴ πλέον εἶχε παρέλθει καὶ ἡ εἰκὼν τῆς ἐφάνη ἥσυχος ὡς καὶ πρότερον.

— Ἀλλοίμονον! δυστυχία; ἀνέκραξεν τοῦτο εἶναι εἰδοποίησις ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανεν!

Ἰκούσθησαν φωναὶ ἐπαναλαμβάνουσαι εἰς τὸ βάθος τῆς στοᾶς.

— « Ἀπέθανεν! ἀπέθανεν! »

Ἐστράφη.

— Εἶναι ἡ ἡχώ ἣτις μοι λέγει ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανεν!

Ἡ ἀπαισία λέξις ἀντήχησε καὶ πάλιν καθ' ὅλην τὴν στοάν· ἀλλ' ἤδη, παρατηρήσασα προσεκτικώτερα εἰς τὸ βάθος, ἂν καὶ ἦτο σκότος, εἶδε τὰς δύο μελαίνας σκιάς τὰς ὁποίας ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Γάστων τῇ εἶχον ἀκριβῶς περιγράψει· ἤδη ἦτο καὶ τρίτη μετ' αὐτῶν. Ἐστάθησαν πρὸς στιγμὴν ἔνευσαν τῇ Στεφανίᾳ ὡς εἰάν νὰ τὴν προσεκάλουν καὶ ἐγένοντο ἄφαντοι ἐπαναλαμβάνουσαι τὴν λέξιν:

« — Ἀπέθανεν! »

Ἡ ταλαίπωρος Στεφανία, ἐκπληκτος, ψυχρὰ, ἐσύρθη ἕως τοῦ μέρους ὅπου αἱ σκιαί ἠφανίσθησαν, ἀλλὰ εὔρε μόνον τὰ ῥάκη τῶν ἄλλοτε πολυτελῶν ἐπιστρώσεων τοῦ τοίχου.

— Ὁ ἀδελφέ μου! ἀδελφέ μου! ἀνέκραξε γονυπετήσασα καὶ ὀδυρομένη· ἀδελφέ μου ἀπέθανες! καὶ καλεῖς τὴν δυστυχῆ ἀδελφὴν σου! εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐνώση τάχιστα.

Καὶ ἐπανελάμβανε πολλάκις:

— Ἀπέθανεν! ἀπέθανεν! καὶ ἔπεσεν ἀναίθνητος.

Ὁ δυστυχὴς Γάστων εἶχεν ἀποθάνει· τῷ ὄντι, τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἔβραν ὅτε ταῦτα συνέβησαν ἐφονεύθη ὡς ἤρως ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Λογγρόνου.

Ἡ ἄμοιρος Στεφανία ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ εἶχεν ἐξασθενήσει μεγάλως· αἱ προαισθήσεις, αἱ ὄνειρώξεις τῆς τεταραγμένης κεφαλῆς της συνέτριψαν ἐπὶ τέλους τὸ λείψανον τοῦτο τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον διετήρη ἡ πλάνος ἐλπίς, καὶ ἐσβέσθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐφημερίου· ἡ δὲ ἀγνή αὐτῆς ψυχὴ ἀνέβη καὶ πάλιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ὁ σεβασμιος Λεπλάνκ ἀπέδωκεν αὐτῇ τὰς τελευταίας τιμὰς καὶ μόνος τὴν ἔθηκεν ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν προγόνων της.

Ὁ μυλωθρός ἦτο ἀπαρηγόρητος καὶ ἀπέσπα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, ἡ Γετρούδη καὶ ὁ ἐφημέριος ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν των, ὅπου πολλαὶ ἡμέραι παρῆλθον χωρὶς νὰ ἀνταλλάξωσι λέξιν.

Οὕτω ἐσβέσθη ἡ εὐγενὴς αὕτη οἰκογένεια, τῆς ὁποίας πάντα τὰ μέλη ἐφαίνετο φέροντα τρόπον τινα τὸν τύπον τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀρᾶς. Τὸ φρούριον (τοῦτο, τὸ τοσοῦτον λάμπον ἔτι κατὰ τὴν γέννησιν τῆς Στεφανίας, τὸ ἤδη εἰς ἐρείπια μεταβληθὲν, ἐκλείσθη διὰ παντός πλέον ὡς ἐπιτύμβιος λίθος καταβροχθήσας τὴν λείαν του! Δὲν μένει πλέον ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης ἢ ἀνάμνησις μόνον καὶ φαντάσματα ὡς λέγουσιν. Καὶ ἄλλοτε μὲν εἶναι σκιαί μελαίνες παρευθὺς ἀφανιζόμεναι, ποτὲ δὲ φλόγες περιστρεφόμεναι καὶ συχέομεναι μετὰ τῶν ἀναθυμιάσεων τοῦ ποταμοῦ.

Διατείνονται ὅτι αἱ σκιαί αὗται εἶναι τῆς Ἐλοΐζης καὶ τοῦ Κυπριανοῦ, αἱ δὲ φλόγες, αἱ δύο ψυχαὶ τῆς Στεφανίας καὶ τοῦ Γάστωνος.

(Μετάφρασις) Κ. Β. Σ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ Αἰνίγματος. — Μδς — Υς.